

отъ сетнѣ се даде на всѣкой войникъ по чаша ракия, а кавалеретѣ дружиннитѣ командири намѣриле за възможна да имъ се даде по двѣ сребърни рубли на човѣкъ. Като свърши молебствието, всичкото офицерство се събра въ палатата на чръзмѣрно гостоприемния полковникъ Бесяковъ, въ то ни и нагости съ каквото Богъ далъ. Сѣщия день, заминахъ отъ Баевци за Стоманеци.

28-ий НОЕМВРИЙ.

Вчера ходихъ въ шаба на опълчението по мои лични работи; тукъ приказватъ, че града Елена билъ изгоренъ; турцитѣ взеле биле ужъ 5 оръдия и два баталиона отъ Орловския полкъ избити; свърнахъ нарочно при генерала да се научиъ истина ли е; генерала казва, че точни свѣдѣнияма, нѣ че и той така чулъ.

Тая сутрина рано, подъ селото Стоманеци, до една вѣденица, уловили единъ турски редифинъ; той слѣзаль отъ аванпоститѣ си къмъ рѣчицата, както казва, дърва да събере, че се и загубилъ; прочее, преводчика българинъ, види се, не го бива съ турския му языкъ, тѣй щото полковникъ Бесяковъ прати плѣнника къмъ генерала, дѣто отидохме и нѣмъ отсѣтнѣ съ полковника. Генерала, накаралъ редифина да съиде на пода и наченва лично да го разпитва. Турчина уверява, че противъ насъ стоѣтъ 8 душъ валии (бригадни командири) всичко 54 таборе, а колко артиллерия, — не знае; войскитѣ се лошаво хранихъ и затова роптаятъ. Предполагало се ужъ едновременно общо нападане: отъ Сулейман паша на Габрово (отъ дѣ?) и отъ Шибченския главнокомандующъ Якубъ паша на Шибка; нападването щѣло да стане щомъ се изясни времето. Въ настоящето време било заповѣдано, щото малки шайки да се подкрадватъ къмъ нашитѣ стражи и да ги изсичатъ или взематъ въ плѣнъ. Трудно е на простия войникъ да знае предположението на висшето началство, нѣ въ разказа на редифина имаше по нѣщо и за вѣрване, понеже и ний смѣтахме силата на неприятеля не повече отъ 30—35000 души. Като се свърши разпитването, заповѣда се да заведатъ плѣнника въ Габрово.